

LINDUDE ÄRATAMINE

Soome-ugri müsteerium Veljo Tormise muusikale

17.10.2023 Viimsi Artium

Lavastajad Anne Tüرنpu ja Eva Koldits

Dirigent Janne Fridolin

Kunstnik Kairi Mändla

Helikunstnik Lauri Kaldoja (Eesti Draamateater)

Valguskunstnik Airi Eras

Töö laulja kehaga Rasmus Kaljujärv

Graafline disain Martin Pedanik

Maskid Sandra Lange ja Vox Populi

Laval segakoor Vox Populi

≈

Segakoor Vox Populi

Sopranid: Anni Umbleja, Birgit Pärn, Eva Kuldma, Evelin Värva, Janika Mandel, Kadri Kuldma, Lee Kärner, Grete Maine, Merili Kukk, Ita Väljamäe, Laureen Nilisk, Marion Kiil

Aldid: Aljona Belimova, Dolores Rang, Eva Lisa Markus, Liina Viks, Merli Paasik, Regina Juga, Silvia Maine, Sille Sepp, Marion Villemson, Maire Nilgo, Kadri Oviir, Õie-Liisi Puusepp, Merit Rist

Tenorid: Martin Nõmm, Taavi Mandel, Oskar Arikainen, Ahti Aigro

Bassid: Andreas Väljamäe, Gert Preegel, Sten Vaisma, Siim Sander Saar, Rasmus Vaino, Gustav Talmar, Karl Herman Õis, Kalev Kukk

≈

Kasutatud on Fred Jüssi ja Veljo Runneli helimaastikke.

Täname kõiki sugrilasi, kes on meid toetanud, aidanud ning nõu ja jõuga abiks olnud.
Eriline tänu Anna Randomale.

“Lindude äratamine”

kooritsüklist “Liivlaste pärandus” (1970),
I osa sarjast “Unustatud rahvad”

“Soome-ugri maastikud” (1994)

Jahilaul (mansi)

Mäel lauldakse (handi)

Jõe rannal (udmurdi)

Järve rannal (komi)

Kodukoht (mordva)

Vesi voolab, kaldad jäävad (mari)

Tundru nõlvadel (saami)

“Hällilaul”

kooritsüklist “Karjala saatust” (1989),
VI osa sarjast “Unustatud rahvad”

“Vepsa talv” (1984)

“Vägisi mehele”

kooritsüklist “Vepsa rajad” (1983),
V osa sarjast “Unustatud rahvad”

“Ussisõnad”

“Loomine”

kooritsüklist “Isuri eepos” (1975/1979),
III osa sarjast “Unustatud rahvad”

“Pulmaliste saabumine”

“Kui ma kasvasin, kanake”

kooritsüklist “Vadja pulmalaulud” (1971),
II osa sarjast “Unustatud rahvad”

Tšastuška

(Kiigelaul) II

Röntüskä

(Tantsulaul) III

kooritsüklist

“Ingerimaa õhtud” (1979),

IV osa sarjast “Unustatud rahvad”

“Laulis isa, laulis poega”

kooritsüklist “Liivlaste pärandus” (1970),
I osa sarjast “Unustatud rahvad”

“Kolm eesti mängulaulu” (1972)

Käsitöömäng (Setu)

“Pärismaalase lauluke” (1981)

Avamäng nr 2 (1959)

(Cincinnati sümfooniaorkester, dirigent Paavo Järvi)

TÄNAME TOETAJAI

Eesti Kultuuriministeeriumi, Eesti Kultuurkapitali, Eesti Kooriühingut, Tallinna Muusika- ja Balletikooli, Jaapani-Eesti Sõprusühingut, Viimsi valda, Fenno-Ugria

Rändlindudega üheskoos saabuvad meie esivanemad, kes sünnivad uuesti meie lastes, muudavad viljakaks maa ja sigivaks karja. Tulevad hõimude esivanemad oma röömude ja muredega, sündide ja surmadega, peiede ja pidudega. Surm on meie elu osa, teispoolsuse väravahingede krigin viib meele peast. Uus algus tuleb tasa, kevadet kuuleb ka pakase paukumises. Mehed ja naised, naised ja mehed. Armastus on iseasi. Sõnaga saab tappa ja ravida, kaotada ja hoida. Sünnisõnade teadjad saavad nihutada maailmade piire. Saavad tervitada tulnukaid teisalt. Meie pulmad ja matused seovad kokku erinevaid maailmu. Siis võime meelekergelt pidutseda, ja suureliselt võistelda, kes laulab vägevamalt. Väravad on valla. Kes on läinud - tuleb kindlasti tagasi. Mu lapsel on mu vanaema silmad.

Linnud, karud, inimesed ja muud loomad
Juttu unustatud asjadest

Linnud	Karud
Meil ja meie hõimurahvastel on laialt levinud uskumus, et rändlindudel on tihe side teispoolsusega. Mõned lausa arvavad, et nad tulevadki kevadel surmariigist tagasi. Sellega haakub ka liivlaste lindude äratamise komme ja laul. Meie võtame kevadel linnupetet, et surma ja haiguste juurest tulnud lindudelt mitte halba tööbe saada.	Hõimurahvad koos meiega, eriti handid, on pidanud karusid oma lähisugulasteks. Ikkagi pidid meie esivanemad toidu saamiseks neid tappa. Tapetud karule korraldati (handid korraldavad siiamani) mitmepäevased peied. Karule lauldakse laule ja näidatakse etendusi. Nii lepitatakse karu inimestega ning aidatakse karu hingedel kehast lahkuda. Kui seda ei juhtu, võib lõppeda karude sugu ja satub ohtu kogu maailmakord.
Jänes (seto laul) Oh sa vana valgõ jänes, Koh sa eelä üüse ollit? Poksa mõisah talli pääl! Tulli maaha valgõt kaema, Nipse-näpse kōtutävve, Kesvä’ oll’ kuvvōkeerulitsō. Kaara katsakandilitsō. Lätsi alla juuma, Johtu herrä püssägä, Katō paari hurdaga. Püss läts valla, piu-pau, Hurda’ takah, hiu-hau, Mōtsaladva liu-lau! Ära tapi jänesekōsō, Innōmuistsō eläjäkōsō! Sjaksa latsō, padakunna, Sōövä lihha, niu-niau, Kahvli-väidse, kliu-kliau! Olō terve tarō tūdär, Kiä luu kokko koräs, Kōüdi valgõ räti sisse, Veie mõtsa kannu otsa, Säält sai jälle jänesekene, Innemustine eläjäkene!	

Andres Heinapuu

Eesti -	üks, kaks, kolm, neli, viis
Vadja -	ühs, kahsi, kõlmõd, nellä, viisi
Liivi -	ikš, kakš, kūolm, nēla, vīž
Isuri -	üks, kaks, kold, neljä, viis
Soome -	yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi
Karjala -	üksi, kaksi, kolme, nelli, viizi
Vepsa -	ükś, kakś, kuome, nel’, viž
Saami -	okta, guokte, golbma, njeallje, vihtta
Ersa -	вейке, кавто, колмо, ниле, вете
Mokša -	фкя, кафта, колма, ниле, вете
Niidumari -	ик, кок, кум, ныл, вич
Mäemari -	ик, кок, кым, нЫл , вЫц
Komi -	ōт, кык, куим, нёль, вит
Udmurdi -	одйг, кык, куинь, ньыль, вить
Handi -	и, кăт, хулум, нял, вет
Mansi -	акв, кит, хўрум, нила, ат
Ungari -	egy, két, három, négy, öt

LINDUDE ÄRATAMINE

Soome-ugri müsteerium Veljo Tormise muusikale

Lavastajad Anne Türnpu ja Eva Koldits
Dirigent Janne Fridolin
Kunstnik Kairi Mändla
Helikunstnik Lauri Kaldoja (Eesti Draamateater)
Valguskunstnik Airi Eras
Töö laulja kehaga Rasmus Kaljujärv
Graafiline disain Martin Pedanik
Maskid Eva Koldits ja Vox Populi
Laval segakoor Vox Populi

Kava:

“Lindude äratamine”

**kooritsüklilist “Liivlaste pärandus” (1970), I osa sarjast “Unustatud rahvad”
*tõlkinud Herbert Tampere***

Tšitšor-linnud, tšitšor-linnud,
Nüüd teil aeg on üles tõusta,
Tšitšor, tšitšor!
Nüüd te magand pikka uunda
Õosta öösse, päevast päeva,
Tšitšor, tšitšor!

Suured lestad meie merre,
Lahjad lestad teise merre,
Tšitšor, tšitšor!
Hüvad loomad meie metsa,
Hundid-karud teise metsa.
Tšitšor, tšitšor!

Hüvad poisid meie külla,
Õelad poisid teise külla,
Tšitšor, tšitšor!
Virgad neiud meie külla,
Laisad neiud teise külla,
Tšitšor, tšitšor!

“Soome-ugri maastikud” (1994)

tõlkinud Pille Kuldkepp

Jahilaul (mansi)

Ohhoo! Metsi mööda rändan, metsaloomi kütin.
Kõnnin mööda metsi, pean silmas jänese jälgi.
Järve rannal seisatan, jõest üle kargan.
Nool rabab põdra jalust, jänes jääb püünisesse kinni.

Laulame kingul (handi)

Hei, tüdrukud, laulame,
jõesuudmes kingul on meie väike küla.
Seitse Cembra mändi kasvab kõrgel kingul ja
kuus mändi siin.
Meie käed on ühevanused, jalad on ühevanused,
viis noort neidu siin laulavad.

Jõe rannal (udmurdi)

Jõe kaldal teil on kaunis õitsev aed
noorte uhkete pajupuudega.
Meie kehad on kui nõtked pajud.
Armuline Jumal, tee nii, et meil oleks ka õnne.

Järve rannal (komi)

On näitsikuid kokku tulnud,
nägusaid näitsikuid tulnud.
Läksid need nägusad randa,
läksid hellakesed järve randa.

Kodupaik (mordva)

Oh, on alles uhke Minjašani mägi,
uhkem veel on Minjašani mets!
Keset metsa on toredad niidumaad,
nende keskel Minjašani allikas.

Jõgi voolab (mari)

Jõgi voolab, kallas püsib paigal.
Meie lähme, teie jääte.
Sõsarateks sündisime nagu sipelgad,
vennasteks sündisime nagu sipelgad.
Siis lendasime laiali nagu udusuled.

Tundru nõlvadel (saami)

Pähtiniemi, nunnu, nunnuu,

vaija aija aija vallala lai a val oija aija.
Nüüd ma jõin sellest päikeseilmast,
Mille pilv aeg-ajalt endasse peidab.
Rõõmustan, kui päike jälle paistma hakkab
Ja tundrunõlvad taevasse kerkivad.

“Hällilaul”

kooritsüklist “Karjala saatus” (1989), VI osa sarjast “Unustatud rahvad”

tõlkinud Ruth Mirov

Aa, aa aulikest, aa, aa aulipojakest, lii, lii, lii, lii linnukest lii, lii linnupojakest.
Tule, Jumal, sa hällisse, käi, Jumal, sa kätkisse, väikse lapse padja sisse, tillukese
rõivastesse. Neitsi Maarja, mu eideke, ema kallis armuline, tule siia hälli sisse, tule
siia kätki sisse. Kussuta mu kullakesta, uinuta mu ullikesta puu loaga, maa loaga,
kogu mõisagi loaga.

Aa tudu lulla, võibki ingel nüüd tulla meie väikse pisikse hälli, meie väikse pisikse
hälli.

Aa, aa alemaal, alemaal kasvab lilli, lilli neid see väike laps ju oma lõbuks korjab.

Aa, aa aulipoega väikse linnu poega.

Väikesel linnul on pugu täis, suurel tühja moega.

Aa tudu lulla, tudu ja tudu tulla.

Aa, aa aulikest, aa aulipojakest

Aa aa aulikest, väikse linnu pojakest.

Väike lind see väikese nokaga lapsi ainult hoiab.

Aa tudu aa aa. On ju sinulgi rahu maa Liiva-Peetri tubadessa, Kõigeloaja
mõisadessa.

Seal on hea ju lapsel olla, pisikesel uinudagi kuldase kätki seessa, siidistessa
vaipadessa. Rebane nutab, ahastabki, alla mäe ta hädaldabki:

„Kus on minu vaese poega, oma kantu kadunud?“

Metsahaldjas sellel vastab:

„Turu mehe kasukaina, kaubamehe kaelustena, kirjutaja pikkade käistena.“

Jättis rebane ahastuse, alla mäe ta hädalduse,

kui sai kuulda, kus on poega, kus on kehva kantud lapsi.

Aa tudu lasta, tuleb kiisu vasta. Kiisu see hüppas siis kiigu peale, äiutas seal lasta.

Aa tudu lasta, tuleb surm seal vasta, lööb kurikaga kumbagi tüdrukut ja lasta.

Äiun last ma Toonela, alla nurme magama, Toonelas on tuba suuri, Manalas on maja
laia. Seal on hea ju lapsel olla, tillukesel tillitada.

Toone tõuvilja teeb ta seal, Toone maid ta äestab seal,

pajupõõsas habeme peal, kuusejuured kulmude peal, lepajuured lõualuilla,

kasejuured õlgadella, musta mulda vaibanagi, kalmulauda kattenagi.

Seal on mu põlatu pojad, kadala mu kannetud.

“Vepsa talv” (1984)

tõlkinud Marje Joalaid

Balalaika, balalaik, küll sa oled valge!

Selle balalaika pärast jooksin terve talve.
Oli minul kallike,
küll ta on vast kenake!
Tuleb õhtul istjatsille
põues leivapaluke.

Lõõtsakene, pillikene
väga raske tassida.
Ostan väikse ree ja nõöri,
Hakkan järel veedama.
Minu kallis on veaga,
küür on tekkinud seljale,
Jalad kasvanud tal kui kanal,
suus üks ainus hambake.

Laulame me pikki laule,
igas metsas kajavaid.
Armastame keni neide,
igast külastkaunimaid.
Neiukene, neiukene
ära mine mehele!
Kui lähed mehele,
leib võta kaasa endale.

Kuku, kuku käokene,
kuni kuuseladvas sa.
Itke, itke neiukene,
kuni isal kaelas sa.
Meenub hobu, meenub saan ja
meenub, kus me sõitsime.
Meenub tare pisikene,
kus me lahku läksime.
Balalaika, balalaik,
küll sa oled valge!
Selle balalaika pärast
jooksin terve talve.

“Vägisi mehele”

kooritsüklist “Vepsa rajad” (1983), V osa sarjast “Unustatud rahvad”
tõlkinud Marje Joalaid

Memmekene, memmekene, kallis ju sa kännuke,
vaata ju sa, memmekene, pikas põllus sõidavad.
Lase, lase sõidavad, ära, hella, nuta, ei sind ära anna.

Memmekene, memmekene, kallis ju sa kännuke,
vaata ju sa, memmekene, lauda taga sõidavad.
Lase, lase sõidavad, ära, hella, nuta, ei sind ära anna.

Memmekene, memmekene, kallis ju sa kännuke,
vaata ju sa, memmekene, õue juba sõidavad.
Lase, lase sõidavad, ära, hella, nuta, ei sind ära anna.

Memmekene, memmekene, kallis ju sa kännuke,
vaata ju sa, memmekene, tarre juba astuvad.
Lase, lase astuvad, ära, hella, nuta, ei sind ära anna.

Memmekene, memmekene, kallis ju sa kännuke,
vaata ju sa, memmekene, laua taga istuvad.
Lase, lase istuvad, ära, hella, nuta, ei sind ära anna.

Memmekene, memmekene, kallis ju sa kännuke,
vaata ju sa, memmekene, riide panna käsevad.
Pane, pane, tütreke ära, hella, nuta, ei sind ära anna.

Memmekene, memmekene, kallis ju sa kännuke,
vaata ju sa, memmekene, näed sa, me ju läksime.
Lase, lase läksite, ära, hella, nuta, ei sind ära anna.

“Ussisõnad”

kooritsüklist “Isuri eepos” (1975/1979), III osa sarjast “Unustatud rahvad”

tõlkinud Arvo Laanest

Madu musta, maakarva,
Rohukarva, roostekarva,
Ei sa puujuurt purenud,
Salvasid inimest salaja.
Too mett kiiresti pääle!
Vii oma viha ära minnes,
Too tervis tagasi tulles.

“Loomine”

kooritsüklist “Isuri eepos” (1975/1979), III osa sarjast “Unustatud rahvad”

tõlkinud Arvo Laanest

Pääsuke päevalind lendas terve suvepäeva, otsis pesapaika. Viimaks leidis mätta, tegi pesa ja munes munad. Siis aga tuli merelt tuulevihur, veeretask pesa vette ja munad merre laiali. Pääsuke päevalind lendas kärmesti sepale: „Kulla sepp, tao

mulle raudreha vaskse varrega.“ Sepp tagus raudreha vaskse varrega. Pääsuke päevalind hakkas rehaga merd rehitsema. Sai kätte poole rebu ja poole valget, muu jäi merre, - see sai tähtedeks taevasse. Munavalgest sai kuu, munarebust päike.

“Pulmaliste saabumine”

kooritsüklist “Vadja pulmalaulud” (1971),II osa sarjast “Unustatud rahvad”
tõlkinud Elna Adler

Avage viru väravad,
Avage viru väravad,
Avage viru väravad!
Viru võõrad tulevad, viru võõrad tulevad!
Tulevad Looja rahvaga, Jumala perekonnaga.
Tere tuppa tulemast, enne nähtud inimesed,
Ristitud see hüva rahvas!
Tere tuba, kolmi kolka, kolmi kolka, nelja nurka!
Lagi latikasoomustest,
põrand pandud sibulatest,
ahi on merekividest,
ahjulee hanemunadest.
Avage viru väravad!
Avage viru väravad!

“Kui ma kasvasin, kanake”

kooritsüklist “Vadja pulmalaulud” (1971),II osa sarjast “Unustatud rahvad”
tõlkinud Elna Adler

Kui ma kasvasin, kanake, sirgusin, neiu noorukene,
viie venna veeres, kuue venna lillekesena,
seitsme minia naona, isa kutsus kullakeseks,
ema kalliks lapsukeseks, veli siristas sõsaraks,
vennanaised naokeseks, muu pere murulilleks.

Magasin ma muudest rohkem, tegin tööd ma teistest vähem,
siiski külas teistest rohkem, siiski kuulusin ma ausse.

Läksin, mari, muile maile, lindu muile liivikuile,
kana muile kallastele, toomingas teistele vetele.
Magasin ma muudest vähem, tegin tööd ma teistest enam,
käisin külas teistest vähem, siiski ma ei kuulu ausse.

Isa mind pidas pillina, veli kandis kandlena.
Pandi pill see piida peale, kannel toa ukse peale.

Oi, tüdrukud, sulasõsarad, armsad kallid õunakesed!
Ärge minge mehele, ärge minge lesele!

Ärge minge mehele!

Tšastuška (Kiigelaul) II

kooritsüklist “Ingerimaa õhtud” (1979), IV osa sarjast “Unustatud rahvad”
tõlkinud Ada Ambus

Alistulla algama ja aalintulla illalei tuliali lailaa
alistulla tooma aalintulla illalei tuliali lailaa
Ise tubli laulma ma ja aalintulla illalei tuliali lailaa
poiss on tubli jooma aalintulla illalei tuliali lailaa
Pea nüüd aru, kas sa kuuled!
Viska ära pudel! Ja et oleks sootuks lõpp sel kassiahastusel!
Ei ma taha sellist poissi, kellel kõrts on armas,
Suud kes seal siis päevad läbi pudelile annab. Ahahh! Ahahh!

Röntüşkä (Tantsulaul) III

kooritsüklist “Ingerimaa õhtud” (1979), IV osa sarjast “Unustatud rahvad”
tõlkinud Ada Ambus

Rannas kohvi keedetakse, tares sulatatakse võid.
Taamal paistab tulijaidki. Mis neid poisse siia tõi?

Laevas olen sündinud ma, laeva jaoks ma loodud.
Laeva kipparisilla peal mu ristseviinad joodud.

Vaatan laevaaknast välja, aknaklaas on katki.
Neiukene rannal kõndis, kibedasti nuttis.

“Laulis isa, laulis poega”

kooritsüklist “Liivlaste pärandus” (1970), I osa sarjast “Unustatud rahvad”

Laulis isa, laulis poega, laulis kaks palgameest.
Rohkem laulsid isat-poega kui need kaks palgameest.
Rallallaa!
Kuis see on küll, kust see tuleb, et nii kaunilt nendel käib?
Nad on palju õlut joonud, nad on palju metta söönd.
Rallallaa!
Üksi pütti kelderissa, kaks kannu laua peal.
Lükka siia, lükka sinna, lükka laua otsa peal!
Rallallaa!

“Käsikivimäng” (Setu), tsüklist “Kolm eesti mängulaulu” (1972)

Jauhaks, jauha nu kivikene,
kiso kivi no poolõkõnõ!
Jauha, sõsar, sa laula sõsar,
küll maks massa nu jahupalga,

kivikspoolõ nu kiskumise.
Annaks lehmä ma jauhemasta,
kiroks lehmä ma kiskemasta.
Jauhaks, sõsar, sa laula sõsar!
Pereh tahtsõks meil peenõköista,
sulasõ küll sorõhõta,
näitsiku meil nägüsätä.
Jauha, jauha jäl, kivikõnõ!

“Pärismaalase lauluke” (1981)

Avamäng nr 2 (1959)

(Cincinnati sümfooniaorkester, dirigent Paavo Järvi)

LISA

Rändlindudega üheskoos saabuvad meie esivanemad, kes sünnivad uuesti meie lastes, muudavad viljakaks maa ja sigivaks karja. Tulevad hõimude esivanemad oma rõõmude ja muredega, sündide ja surmadega, peiede ja pidudega. Surm on meie elu osa, teispoolduse väravahingede krigin viib meelega peast. Uus algus tuleb tasa, kevadet kuuleb ka pakase paukumises. Mehed ja naised, naised ja mehed. Armastus on iseasi. Sõnaga saab tappa ja ravida, kaotada ja hoida. Sünnisõnade teadjad saavad nihutada maailmade piire. Saavad tervitada tulnukaid teisalt. Meie pulmad ja matused seovad kokku erinevaid maailmu. Siis võime meelekerget pidutseda, ja suureliselt võistelda, kes laulab vägevamalt. Väravad on valla. Kes on läinud - tuleb kindlasti tagasi. Mu lapsel on mu vanaema silmad.

Eesti - üks, kaks, kolm, neli, viis

Vadja - ühs, kahsi, kõlmõd, nellä, viisi
Liivi - ikš, kakš, kūolm, nēla, vīž
Isuri - üks, kaks, kold, neljä, viis
Soome - yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi
Karjala - üksi, kaksi, kolme, nelli, viizi
Vepsa - üks, kaks, kuome, nel', viž
Saami - okta, guokte, golbma, njeallje, vihtta
Ersa - вейке, кавто, колмо, ниле, вете
Mokša - фкя, кафта, колма, ниле, вете
Niidumari - ик, кок, кум, ныл, вич
Mäemari - ик, кок, кым, ныл, вѣц
Komi - ѓт, кык, куим, нѣль, вит

Udmurdi - одйг, кык, куинь, ньыль, вить

Handi - и, кӓт, хулум, нял,, вет

Mansi - акв, кит, хӱрум, нила, ат

Ungari - egy, két, három, négy, öt

Linnud, karud, inimesed ja muud loomad

Juttu unustatud asjadest

Linnud

Meil ja meie hõimurahvastel on laialt levinud uskumus, et rändlindudel on tihe side teispoolsusega. Mõned lausa arvavad, et nad tulevadki kevadel surmariigist tagasi. Sellega haakub ka liivlaste lindude äratamise komme ja laul. Meie võtame kevadel linnupetet, et surma ja haiguste juurest tulnud lindudelt mitte halba tõbe saada.

Karud

Hõimurahvad koos meiega, eriti handid, on pidanud karusid oma lähisugulasteks. Ikkagi pidid meie esivanemad toidu saamiseks neid tapma. Tapetud karule korraldati (handid korraldavad siamaani) mitmepäevased peied. Karule lauldakse laule ja näidatakse etendusi. Nii lepitatakse karu inimestega ning aidatakse karu hingedel kehast lahkuda. Kui seda ei juhtu, võib lõppeda karude sugu ja satub ohtu kogu maailmakord.

Segakoor Vox Populi

Sopranid: Anni Umbleja, Birgit Pärn, Evelin Värva, Janika Mandel, Kadri Kuldma, Lee Kärner, Grete Maine, Merili Kukk, Ita Väljamäe, Laureen Nilisk, Marion Kiil, Küllike Tint

Aldid: Aljona Belimova, Dolores Rang, Eva Lisa Markus, Liina Viks, Merli Paasik, Regina Juga, Silvia Maine, Sille Sepp, Marion Villemson, Maire Nilgo, Merit Rist

Tenorid: Martin Nõmm, Taavi Mandel, Oskar Arikainen, Ahti Aigro

Bassid: Andreas Väljamäe, Gert Preegel, Sten Vaisma, Rasmus Vaino, Gustav Talmar, Karl Herman Õis, Kalev Kukk

Vox Populi esimene kohtumine Veljo Tormisega toimus 2010. aastal, kui helilooja 80. juubeliks etendus Kõrveaial kontsertlavastus „Pariisi linnas Londonis“. Ühtlasi oli see Vox Populi esimene täispikk koorimuusika lavastus, millest algas kestev koostöö lavastajate Anne Tärnpu ja Eva Kolditsaga. Ning suur armastus Tormise loomingu vastu.

2012. aastal etendus kontsertlavastus „Ingerimaa õhtud“ koos ingerlaste ansambliga Röntyskä, kes oli Tormisele inspiratsiooniks selle kooritsükli loomisel. Lavastuseks

käidi inspiratisooni kogumas ka Ingerimaal, kus kohtuti ingerlastega nii kontserdilaval, kirikus teenistusel kui ka vanadekodus.

Helilooja 85. sünnipäeval etendus „Meditatsioonid Tormisega“, mis jäi koorile viimaseks isiklikuks ning väga meeldejäävaks kohtumiseks Veljo Tormisega. See rännak Eestimaa looduspiltides ja Tormise muusikas viis koori ka Ameerika Ühendriikidesse, kus anti etendusi nii ida- kui ka läänekaldal, nii väliseestlastele kui ameeriklastele.

2020. aastal tuli Vox Populi taas Kõrveaiale, et teha sügav kummardus soome-ugrilastele ja eelkõige helilooja Veljo Tormisele tema 90. sünniaastapäeva puhul. Koostöös lavastajate Anne Törnpu ja Eva Kolditsaga sündis kontsertlavastus „Lindude äratamine“, mis jõuab 2023. aasta sügisel ka Jaapani publikuni.

Vox Populi dirigent on Janne Fridolin ja hääleseadja Andreas Väljamäe.

Kontsert-lavastuse dirigent on **Janne Fridolin** ja lavastajad **Eva Klemets** ning **Anne Törnpu**. Tegemist on tandemiga, kelle koostööst on sündinud hingepuudutavad ja positiivset järelkaja leidnud kontsertetendused. Nende süda valutab soomeugrilaste tänase päeva pärast ning nad kõnelevad oma esivanemate saatusest muusika ja dramaturgia kaudu, kasutades ainet Veljo Tormise rahvalaulu seadetest. Anne kohta on öeldud, et ta on soomeugri mõtte ja teatri uus tulemine, Anne ei uju vastuvoolu, ta ise ongi vool.

Kasutatud on Fred Jüssi ja Veljo Runneli helimaastikke.

Täname kõiki sugilasi, kes on meid toetanud, aidanud ning nõu ja jõuga abiks olnud. Eriline tänu Anna Randomale.